

РЕШЕНИЕ

№ 11503

гр. София, 24.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1043** по описа за **2026** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по жалба от Началника на Дирекция за национален строителен контрол, с адрес: [населено място], [улица], чрез Друмка П., главен експерт-юрист в РДНСК Софийска област, против Решение № 24 219/24.11.2025г. на СРС, Наказателно отделение, 132 състав по адм. наказателно дело №1898/ 2025 г. , с което е отменено наказателно постановление № СФ-29-ДНСК-1/16.01.2025 г. С наказателното постановление на основание чл. 237, ал. 1, т. 6, предл. 1 от ЗУТ, вр. чл. 239, ал. 1, т. 2 и чл. 222, ал. 1, т. 15 от ЗУТ е наложено административно наказание в размер на 7000 лв. за нарушение на разпоредбата на чл. 142, ал. 5, т. 3, вр. чл. 169, ал. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 от ЗУТ.

В касационната жалба е изложено становище за незаконосъобразен, постановен при съществени нарушения на съдопроизводствените правила и закона акт. Иска се отмяна на решението и потвърждаване на процесното наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът, чрез процесуален представител поддържа жалбата и моли решението да бъде отменено.

Ответникът по касация – редовно призован, се представлява от адв. М..

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на жалбата. Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съставът на районния съд е установил, че във връзка с дейността си дружеството изготвило Комплексен доклад № 394 от 07.02.2024 г. за съответствие на проекта със съществуващите изисквания към строежите по чл. 142, ал. 6, т. 2 от ЗУТ, касаещ постройки към „Цех за сухи строителни смеси“ в поземлен имот с идентификатор 67372.117.394, м. „Лозище“, [населено място], общ. С., обл. Софийска.

В хода на проверка от служителите на ДНСК и във връзка със съставения комплексен доклад били изискани инвестиционния проект и разрешението за строеж. В хода на проверката било установено, че за обекта били предвидени две помещения в северна и южна част - постройки, и два навеса, за което били разработени части „Архитектурно-технологична“, „Конструктивна“, „Електро“, „Геодезия“ и „Пожарна безопасност“, но не и „Технологична“ в инвестиционния проект. Дружеството-жалбоподател в комплексния доклад дало положителни оценки за съответствие със законовите изисквания, послужили за начало на строежа. За проверката бил съставен констативен протокол № 1369/19.07.2024 г.

На 25.09.2024 г. бил съставен Акт за установяване на административно нарушение № СФ-29/25.09.2024 г. от свидетелката Ц. П. Д., изпълняваща длъжността главен инспектор в РДНСК-Софийска област. Проверяващите приели, че поради липсата на част „Технологична“ и промяна на съществуващата производствена инсталация с нова от същия вид при осигуряването на нови помещения, нямало как дадените положителни оценки от дружеството - жалбоподател да се потвърдят от съдържанието на инвестиционния проект. В акта било посочено, че част „Технологична“ е водеща за останалите части, поради което в част „Архитектурно-технологична“ не се съдържали данни за приетата технология, икономически показатели, режим на работа, а в част „Пожарна безопасност“ били определени класа и категорията, без да има данни за съхраняваните и произвежданите вещества и продукти, не бил посочен броят работни места за определяне категорията на строежа за производствени сгради, в част „Електро“ се позовавало на технологично оборудване на нови машини, без да има обвързване с конкретни данни. С оглед на това било прието, че на 02.07.2024г. - датата на съставяне на комплексния доклад, и на адреса на дружеството било извършено нарушение на чл. 142, ал. 5, т. 3, вр. чл. 169, ал. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 от ЗУТ.

Актът бил връчен на 25.09.2024 г. на дружеството чрез пълномощник.

В срок постъпили възражения от жалбоподателя.

На 16.01.2025 г. при сходство на изводите от правна и фактическа страна било издадено обжалваното наказателно постановление № СФ-29-ДНСК. Актът бил връчен на управителя на дружеството на 17.01.2025 г. В същия било посочено, че за констатираното нарушение наказващият орган налага на дружеството наказание „имуществена санкция“ в размер на 7000 (седем хиляди) лева.

Съдът кредитирал и изводите на вещото лице, доколкото същите се явявали обосновани и аргументирани. За да ги постанови, експертът се е запознал както е материалите по делото, така и с впоследствие с представената му на място на обекта и заварена уредба и е извършил оглед на обекта.

Съдът приел, че дружеството-жалбоподател не е извършило наказуемо поведение с оглед установената по делото фактическа обстановка и законоустановените параметри за дължимо поведение. Според приложимата разпоредба на чл. 237, ал. 1, т. 6 от ЗУТ, изпълнителното деяние се изразявало в „извършването на оценка“ за съответствие на инвестиционен проект в нарушение на изискванията на чл. 142, ал. 5 от ЗУТ. Извършването на оценката се осъществявало посредством заверяването на проекта за съответствието му с изискванията към строежите. С

изходирането му от консултанта, проектът се предоставял в употреба за нуждите на възложителя за инициране на производство по издаване на разрешение за строеж. В този смисъл с изготвянето на оценката действието било довършено. Съгласно чл. 142, ал. 5, т. 3 от ЗУТ обхватът на оценката изисквал извършване на проверка за съответствие на проекта с изискванията на нормативните актове по всяко от основните изисквания към строежите по чл. 169, ал. 1 от ЗУТ, в т.ч. безопасност в случай на пожар, хигиена, здраве и околна среда, достъпност и безопасност при експлоатация. От изводите на вещото лице и представените писмени доказателства се установило, че в инвестиционния проект са били налични необходимите проектни части с оглед планираните нововъведения под формата на изграждане на навеси и постройки към вече съществуващ обект, като въз основа на тях и с оглед естеството на нововъведенията правилно били дадени положителни оценки в доклада, като отделна част „Технологична“ не е била и необходима.

Дори да се приемело обратното, съдът счита, че е налице и друго основание за отмяна на процесното НП. В НП в разрез с разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 7 от ЗАНН не е било посочено вида наказание, а само размерът му, а именно 7 хиляди лева. Санционната разпоредба на чл. 222, ал. 1 от ЗУТ предвижда като възможно наказание „имуществена санкция“ на юридическо лице или едноличен търговец. Доколкото ставало въпрос за санкциониране на дружество юридическо лице, друго наказание било и невъзможно. Това обаче не санирало пропуската, доколкото в правомощията на съда била възможността за проверка на правилността на наложеното по вид и размер наказание, а не допълване на волята на наказващия орган. В настоящия случай за наказаното лице е останало неясно с какво наказание е било санкционирано, което било съществен пропуск същото да узнае параметрите на търсената му отговорност и да организира адекватно защитата си.

Предвид изложеното съдът отменил наказателно постановление № СФ-29-ДНСК-1/16.01.2025 г., с което на наказаното дружество, на основание чл. 237, ал. 1, т. 6, предл. 1 от ЗУТ, вр. чл. 239, ал. 1, т. 2 и чл. 222, ал. 1, т. 15 от ЗУТ е наложено административно наказание в размер на 7000 лв., за нарушение на разпоредбата на чл. 142, ал. 5, т. 3, вр. чл. 169, ал. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 от ЗУТ.

За да отмени наказателно постановление решаващият състав на въззивния съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване правото на защита на санкционираното лице.

Прието е, че в изработената документация не се предвижда промяна или подмяна на технологичните процеси, като новоизградените постройки представляват само разширение на съществуващите вече, поради което е аргументирано, че не е необходима в случая самостоятелна част „технологична“, а оценката на дружеството е дадена правилно.

Решението е правилно.

Фактичката обстановка по делото е правилно установена от районния съд, въз основа на събраните по надлежния ред доказателства. Въз основа на тях правилно първоинстанционният съд е приел, че дружеството жалбоподател, при изготвянето на инвестиционния проект са били налични необходимите проектни части с оглед планираните нововъведения под формата на изграждане на навеси и постройки към вече съществуващ обект, като въз основа на тях и с оглед естеството на нововъведенията правилно са дадени положителни оценки в доклада, като отделна част „Технологична“ не е била и необходима.

В кориците на делото липсват доказателства, от които да се установява, че от страна на дружеството е съществувало задължение да изготви в доклада, като отделна част „Технологична“,

включително и от изготвеното по делото пред СРС заключение.

Ето защо, настоящият касационен състав напълно споделя изводите на районния съд за безспорна недоказаност на процесното нарушение от обективна страна. Доводите на касатора не се споделят от настоящата инстанция.

Обоснована от доказателствата по делото е и преценката на районния съд, че в производството по реализиране отговорността на дружеството, е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. В НП в нарушение на разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 7 от ЗАНН не е посочен вида наказание, а само размерът му-7 хиляди лева. Санционната разпоредба на чл. 222, ал. 1 от ЗУТ предвижда като възможно наказание „имуществена санкция“ на юридическо лице или едноличен търговец. В случая става въпрос за санкциониране на юридическо лице и наказанието следва да е „имуществена санкция“, което не е посочено, действително в правомощията на съда е възможността за проверка на правилността на наложеното по вид и размер наказание, но съдът не следва да допълва волята на наказващия орган. В настоящия случай за наказаното лице е останало неясно с какво наказание е било санкционирано, което е съществен пропуск същото да узнае параметрите на търсената му отговорност и да организира адекватно защитата си.

Предвид изложеното съдът намира, че не са налице касационни основания по чл. 348 НПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

С оглед изложеното дотук, съдът намира, че решението, предмет на съдебен контрол, не страда от твърдените с жалбата пороци. Не са налице касационни основания по смисъла на чл. 348 НПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 24219/24.11.2025г. на СРС, Наказателно отделение, 132 състав по адм. наказателно дело №1898/ 2025 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.